

Donna Laframboise. Hrakfarir kvenna og umhverfis

Donna Laframboise (f. 1963) er kanadískur blaðamaður, ljósmyndari og rithöfundur, með BA gráðu í kvenna- eða kvenfrelsunarfræðum (women studies). Hún hefur þó rekist illa á þeim vígstöðvum eins og fleiri gáfaðar konur, sem kenna sig við kvenfrelsun. Hún auðkennir sig nú sem frjálslyndiskvenfrelsara (libertarian feminist). Eiginlegir kvenfrelsarar úthúða henni sem andkvenfrelsara, helteknum hatursumræðu um konur - eins og þeim er tamt. Donna skrifaði árið 1996 bókina, “Konungsdóttirin í ljóranum. Andófssjónarhorn kvenfrelsara á karla, konur og kynjastjórnsmál,” (The Princess at the Window: A dissident feminist view of men, women and sexual politics), þar sem hún vefengir flestar ríkjandi kennisetningar kvenfrelsunar. Bókin var endurútgefin tuttugu árum síðan með ítarlegum inngangi og aðfaraorðum.

Í umræðum um ofbeldi og kynferðislega misnotkun nemenda við skóla fyrir vandræðastúlku í Ontario (Grandview Training School for Girls) - undir stjórn konu - beindi Donna sjónum að einni þessara kennisetninga, þ.e., að konur séu konum bestar, að konur séu körlum betur til uppeldis fallnar og að konur séu firrtar allri illsku. Það kom illa heim og saman við reynslu þeirra þrjú hundruð kvenna, fyrrum nemenda, sem lifað höfðu af vistina. (Kvenfrelsararnir kalla það “aflifendur” – “survivors,” þegar karlar eru ofbeldismennirnir.)

Donna hefur víða komið við. Hún hefur t.d. beitt sér í umhverfismálum og skoðað spillinguna í kanadísu kvennaathvörfum. Þar uppgötvaði ég, segir hún: „fjárhagslega óreiðu, veikburða ábyrgð, ákærur um afbrot, lögsóknir, fjöldauppsagnir og grimmileg innbyrðis átök. ... Umfram allt vakti ég athygli á, að þjónusta, sem væri til þess ætluð að skapa öruggt umhverfi, ylli aftur á móti tjóni.“ (Tilvitnun úr fyrstnefndu bókinni, bls. 2.)

Donna hefur ríka réttlætiskennd til að bera. Hún stóð í fylkingarbrjósti, þegar barist var fyrir endurupptöku dóma Guy Paul Morin (f. 1961), sem sat saklaus í fangelsi í sextán ár, fyrir nauðgun og morð á nágrannastúlku.

Það er tvennt, sem einkum gerir Donnu að sérkennilegum kvenfrelsara; 1) skarpskyggni og hæfileikar til að rökræða staðreyndir; 2) dálæti hennar á frelsi – ekki síst málfrelsi. Hún sat um árabil í stjórn „Kanadísku samtakanna um borgaraleg réttindi“ (Canadian Civil Liberties Association). Því má skilja gagnrýnið viðhorf hennar til allra handa rétttrúnaðar eins og t.d. hamfarahlýnunar og kvenfrelsunar.

Donna hefur einnig skrifað bók um umhverfismál, ”Vandræðaunglingurinn, sem af misgáningi var talinn fremsti sérfræðingur heims um umhverfismál,” (The Delinquent Teenager Who Was Mistaken for the World’s Top Climate Expert). Þar brýtur hún m.a. til mergjar skýrslu Alþjóðlegs sérfræðingaráðs á vegum Sameinuðu þjóðanna (Intergovernmental Panel of Climate Change (IPCC)) um umhverfismál. Það er trúlega vænting flestra, að þar sitji að skrafi og rannsóknum úrvalshópur vísindamanna úr víðri veröld. En samkvæmt rannsóknum hennar er því alls ekki að heilsa. Skýrsluhöfundar eru flestir miðlungar á sínu sviði, hálfskólaðir sérfræðingar og námsmenn – að ógleymdum snotrum aðgerðasinum. Verulegur hluti undirstöðugagna skýrslunnar er vísindalega vafasamur.

Þetta minnir óneitanlega á aðra stofnun Sameinuðu þjóðanna, kvenfrelsunaráróðursdeild samtakanna, „UN Women.“ Vísindin á þeim bæ eru þó líklega enn þá miklu lakari en hjá IPCC.

Donna hefur í umboði „Stefnumótunarstofnunar um hlýnun hnattarins“ (Global Warming Policy Foundation) skrifað skýrslu um efnið. Stofnunin hefur aðsetur í Lundúnum. Skýrsla kom út árið 2016. „Þar er útskýrt, að helmingur allra útgefinna vísindagagna [um efnið] gæti verið út í hött, þar með taldar rannsóknir á loftslagi, sem liggja til grundvallar áætlunun stjórnsvalda með svimandi háa verðmiða (trillion dollar).“ (Tilvitnun úr fyrstnefndu bókinni, bls. 273)

Hér er áhugaverður fyrirlestur, sem Donna hélt í Melbourne í Ástralíu fyrir níu árum síðan.

https://www.youtube.com/watch?v=pGPqV_Fwo4Q